

Marec 2020 COVID-19 a homeschooling

Marec mám rada. Spája sa mi s teplejším počasím a možnosťou byť viac vonku. Viacej svetla večer a pocitom, že sa nezobúdzam do tmy a nekončím úlohy s deťmi za tmy. A samozrejme, blíži sa koniec roka. Tento marec bol však iný.

Situácia vírusom COVID-19 v Číne naberala obrátky vo februári, kedy počet mŕtvych vstúpil na 3.000. Európa nemala strach. Žili sme tak, akoby bola Čína mimo planéty. Prvý dosah som pocítila pri dovolenke na Seycheloch, kedy som si viac uvedomovala rúšky. Po návrate z dovolenky sme nabehli do školy. Zlom nastal s prvými prípadmi nákazy na Slovensku. Hneď prvý marcový týždeň to bolo pár ľudí zo Záhoria. 10. Marca sa rozhodlo, že sa Bratislavský kraj dostáva do karantény a zatvárajú sa školy. Zo dňa na deň som bola doma so všetkými troma.

Prípadoch na Slovensku pribúdalo pomali. Tak, 10-20 ľudí denne. Všetci museli do povinnej karantény. Tato ešte 5. Marca stihol odletieť do Holandska na pohovor do Argentínsko-holandskej spoločnosti, ktorá stavia malý reaktor neďaleko Amsterdamu na medicínske účely. Išiel tam bez stresu, že uvidí.

Pohovor dopadol dobre a na 2. Deň priletel domov. Už vtedy bolo v Holandsku okolo stovky prípadov. Po pár dňoch sa začal Slavomír cítiť zle. Hnačka, únava, slabosť. Víkend bol v posteli, lebo nebol schopný ani chodiť, tak sa cítil malátne. Radšej ostal najbližšie 2 týždne doma na homeoffice. Naozaj sa zľakol. Málokedy ochorie, ale keď už, tak poriadne.

Nepridalo nám ani sledovanie rastúceho počtu nakazených a mŕtvych.

Takže sme boli doma všetci. Ja s deťmi sa sme sa adaptovali na úlohy, ktoré boli posielané cez internet a tato hore v posteli, odkiaľ pracoval celý deň. Boli dni, kedy bolo zle. Deťom sa nechcelo do kopec úloh, ktoré im boli každý deň posielané. Frustrácia, krik, plač. Arlanov učiteľ im posielal 10-12 strán práce denne, ktoré treba vypracovať a večer nafotiť a zavesiť na internet.

Znamenalo to tlačiť tony papiera. Ešteže tato bol tak obozretný, že hneď v prvý deň kúpil tlačiareň. Arlie pracuje na gramatike, čítaní, písaní, matematike. 3x týždenne má slovenský jazyk a čítanie a 4x týždenne číta knihy na internete v angličtine. V podstate je to o organizácii. Nemôžem s ním vyjednávať. Ráno musí ísť hneď pracovať, aby bol motivovaný mať neskôr počítať. Od 9:45 do 10:15 má online hodinu so Jean-Pierrom, každý deň na inú časť výučby.

Dokonca sme zvládli aj násobenie 2 a 3. Uf. Pri 3 sme si zapli Youtube a tancovali a spievali, len aby si to zapamätal.

Medzičasom zaviedli všade povinnosť nosiť rúška. Keďže žiadne v obchodoch neboli, tak sme si museli ušiť. Čo bola tiež zaujímavá aktivita popri učení. Na rúško sme si zvykli všetci. Už mi ani nepríde čudné ho nosiť.

Milla má vyučovanie podľa rozvrhu cez internet. V pondelok a stredu po 3 hodiny, utorok, štvrtok po 2 a v piatok 1 hodinu. Na každú sa musí pripravovať, vypracovávať úlohy a posielat ich na opravu. Prvé týždne boli ťažké. Tiež bojovala a nechcelo sa jej nastaviť na režim. Brala to ako Corona prázdniny. S niektorými projektmi som jej pomáhala, aby som ju povzbudila. Horšia však bola samota. Chcela sa stretávať s kamarátkami. A teraz musí byť zavretá doma. Aby som jej vykompenzovala stratu možnosti komunikácie, tak ma večer čakávala. Po uložení Arlieho a Gwen, sme prešli úlohy a potom rozprávali. Bola spokojnejšia, aj keď stále viac uplakaná a podráždená. Rozumiem, nikomu sa nepáči situácia, kedy sme obmedzení.

Ale postupne si zvykla a 5. týždeň vidím, že pracuje poctivo, systematicky a bez frfl'ania.

Gwen sa na začiatku musela adaptovať na fakt, že sa musí dosť času zabaviť sama. Buď som jej pomáhala Arlanovi, alebo som pripravovala veci pre Millu. Najčastejšie počula: „Teraz nie, musím niečo dokončiť.“ Behom prvého týždňa začala aj jej učiteľka pripravovať materiály, ktoré má doma prechádzať a nabehli sme na systém práce. Jednoduché aktivity – videá na Youtube, strihanie, lepenie, počúvanie knížiek, sa stali

bežnou súčasťou. „*Je travaille (Pracujem.)*“, znelo jej heslo. Okrem toho sa ju snažím zamestnať varením a pečením, ktoré má rada a je to aspoň trochu času pre ňu, kedy sme iba my dve. 2-3 x do týždňa má Skype rozhovor s pani učiteľkami, kde im ukáže, čo všetko stihla porobiť a niečo ju preskúšajú. Poobedia sa ju snažím učiť čítať po anglicky, tak ako som to robila s Millou a Arlanom. Chytá sa a robí jej to radosť, tak sa nevydám a mám za cieľ ju do septembra naučiť plynulo čítať.

Na konci marca mala Milla narodeniny. Tešila sa, že ju budeme volať „EL“ – jej obľúbená postava zo seriálu *Stranger things*, ktorá sa volá Eleven. 2 dni pred narodeninami nám napísala tento list:

Hom, Dad 🐾

We need a puppy. Yes, we know it's tons of work. We know it's a big responsibility, but it's absolutely worth it. Physical health. Dogs keep u in shape. If you walk/run with it twice a day you'd be in a better shape then u are now. Anxiety relief = They are scientifically ^{proven} to help people with insomnia, stress.... Affection = dogs love u no matter what. Even on your worst day. Greet you with hugs, kisses... Live savers: dogs save human lives. Sniff out bombs and detect cancer! I mean c'mon. Because we can (and should) = we have the resources and money to help and get a dog.

Every (almost) person has resources, money but just doesn't want one. We are ready, we are prepared. I promise to do the cleaning, food, vet, walking. Please...

🐾 Millie / ur kids

Our New Puppy 🐾

I always wanted a puppy, but we never got one. Lately I felt myself wanting a puppy so badly, so I decided to make a letter about dogs.... What they are good for and what they can do. Dad said OK, but I have to find a owner that sells a dog. After hours of searching we found someone that sells Border Collie babies... So, in the morning we set off to see the puppies. I chose one with 2 patches on the head. He was very tired. We named him Toby.

He is gonna sleep with me!

Now he is just getting used to being without mama and siblings.

Hopefully he will be happy.

Milla 🐾

Položila ho večer tatovi na posteľ. Keď sa ráno zobudil, pritrliel s otázkou: „*To naozaj chcete psa?*“ Arlie s Gwen samozrejme nič netušili. Iba sledovali, čo sa deje. Milla prikývla a tato bez rozmýšľania dodal: „*OK, tak si nejakého nájdí.*“

„*Nejakého?*“ Začudovala som sa. To sa najprv musíme dohodnúť na rase a postupe a všetkom, prebehlo mi hlavou. Ale to už mala Milla zoznam border kólií. Pre mňa bol schodný nejaký malý Jack russel, ale ten sa nikomu inému nepáčil. Dovolali sme sa do Hliníka nad Hronom, kde mali 6 týždňové šteniatka. Na druhý deň ráno sme si spravili výlet.

Výber bol pomerne jednoduchý. Zobrali sme toho najzvedavejšieho a dali mu meno Toby. Toby spí na chodbe. Sám si vybral rohožku, kde sme mávali topánky. Jasne, že ciká a kaká vo vnútri. Ale už počas prvého týždňa sa naučil, že najlepšie je to na pripravenú podložku na chodbe, alebo sa prejde k terase a čaká, kým mu otvoríme dvere.

V noci sa sem-tam zobudí a ráno je už hore okolo 6. Po 2 týždňoch som dosť unavená, lebo spím menej a neustále dávam pozor, aby som ho dostatočne všas eskortovala von na terasu na záchod.

Trochu zložito sa dávalo dokopy domáce vyučovanie s mojím homeofficcom. Prvé 3 týždne som pracovala 5 hodín denne, ako som mala. Bolo to však náročné a hlavne som sa cítila nervózna, že sa nedokážem dobre sústrediť a zároveň sa venovať deťom. 26. marca mi šéf povedal, aby som sa hodila na štátom platenú OČR (ošetrovanie člena domácnosti). Ale, zároveň, aby som stále pracovala z domu. Netreba 5 hodín, stačí 1-2 hodiny denne vybaviť to najdôležitejšie. Odlahlo mi. Mám viac času na deti a zároveň si každý deň prejdem maily, aby som nemala potom kopu.

Uvidíme, ako dlho bude celá táto kríza trvať. Dopady na ekonomiku sa pohybujú v rozmedzí 10 percent. Očakáva sa, že o prácu príde okolo 70-120 tisíc ľudí, iba na Slovensku. Obchody sú niekedy poloprázdne. Dezinfekciu sa kúpiť nedá vôbec. Zásoby ovocia a zeleniny niekedy stagnujú. Do obchodu sa čaká do radu a vo vnútri môže byť iba obmedzený počet ľudí. Ku dnešnému dňu, 7. apríla, je cez 1 400 000 nakazených a cez 81 000 mŕtvych....

Záhradovanie

Tráviť toľko času doma znamenalo i okrášlenie záhrady. Mala som v pláne zlepšiť svoje malé zeleninové políčko. Kúpila som si dosky, zanesla ich k stolárovi na ohobľovanie, natrela ich a tato mi ich zašróboval na vyvýšené záhony. Bolo do nich treba kúpiť 1500L zeminy. Ale už je aj posadené. Hrášok, fazuľka, mrkva, reďkovka a neskôr pribudnú ďalšie. Človek sa musí nejako udržiavať počas nútenej karantény....

Arlieho narodeniny

Arlie počítal dni do narodenín. Napísal si čísla už 48 dní pred dňom D a odškrtával. Tešil sa na oslavu, ale akceptoval, že kamaráti jednoducho nebudú. Sľúbila som mu Pikaču tortu a objednané mal Pikaču darčeky. Z nich prišiel iba 1....ostatné sú už 2 mesiace na

cestě z Číny. Trochu si aj poplakal, ale prešlo to rýchlo.... Dokonca ani nespomenul, že mal mať oslavu s kamoškami. A keďže mu to padlo na Veľkú noc, tak si ešte aj pobehali so

segrami a Tobym po záhrade a hľadali vajíčka. O zážitok sa podelil o týždeň cez Skype, keď mal vyučko.

Domáca škola pokračuje ďalej. Kúpila som už 3 balenie papiera, pretože Arlieho úlohy a aj Gwenine treba každý deň tlačiť. Do konca školského roka zostáva 10 týždňov. Nejakú som si to v hlave upratla a dáme to. Chcela by som využiť čas a čo najviac sa venovať kreatívnym veciam, biblickým príbehom a svojmu ročnému plánu o „*Svojej hodnote a ovládanie emócií*“. Niekedy mám pocit, že Covid-19 mi to úplne pokazil, ale nevadí. Učím sa aj o svojich emóciách, najmä, keď idem bez prestania 12 hodín denne a večer o 22hod by som chcela mať pár chvíľ pre seba....

Počasié je nádherné, takmer každý deň slnečné. Chodíme dosť von, aby sme odl'ahčili atmosféru po celodňovom vyučovaní a zároveň Tobyho dostali do prírody. Posledný víkend mal už aj prvého kliešť'a, ktorého som statočne pinzetou odstránila. A včera sme v lese našli slepúcha. Gwen sa ho vôbec nebála a chytila ho do ruky.

Najhoršie je zvládnuť zbytočné súrodenecké hádky, ktoré sú na dennom poriadku. Viem, že si deti už lezu na nervy....veď aj ja by som potrebovala pauzu...

Máj

Katanténa pokračuje. Svet sa pomaly upokojuje. Číslo obetí COVID-19 klesajú, Na Slovensku máme pod 1500 nakazených a zomrelo 26 ľudí. Obchody sa otvárajú. Obchodné centrá ešte nie. Dokonca sa začína hovoriť, že sa čoskoro (júni) otvoria školy. Milla s Arlanom by sa aj potešili. Uvidíme, aká bude realita, keď budú musieť začať vstávať po 6 ráno ☺

Musím povedať, že som si už zvykla. Ani sa mi ich nebude chcieť pustiť do školy a už vôbec nie ísť do práce. Možno ani nie na dlho. Táto stále vyjednáva s Holandskom. Takže netuším, kde budeme ďalší školský rok. V každom prípade odmietol ponuku na vyššiu pozíciu v Mochovciach. Všetci s ním rákali, len nebrali na vedomie, že dal výpoveď. Najprv to aj mne vyzeralo tak, že to zoberie. Elektrárň je jeho dieťa, ale nakoniec sa mu nepáčil spôsob, ako s ním jednali pri dohadovaní sa o plate. Nešlo mu ani o výšku, ale o princíp... a tam si vybrali spôsob zastrašovania. Tak sa im poďakoval. Uvidíme, čo teda príde. Uvedomujem si, že si zatvoril dvere postupu v kariére, aké sa mu už možno nedostane. Príde o pozíciu, dobrý plat. Ale, veď uvidíme.

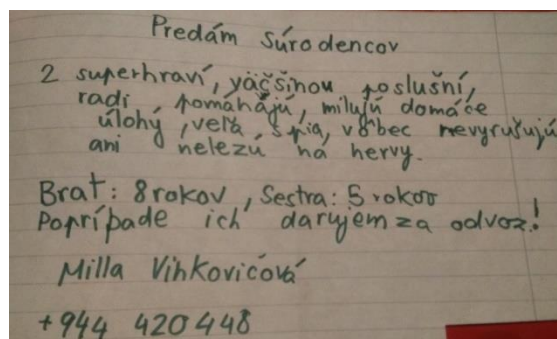
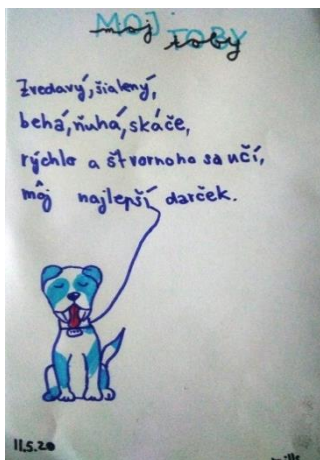

Vo voľnom čase sa snažíme chodiť čo najviac von. Musíme, aj kvôli Tobymu. Je už člen rodiny. Rastie ako zvody a je rozumný. Jasne, že ma vytočí, ak sa rozhodne si spraviť záchod z môjho vyvýšeného záhonu. TO som ako ježibaba. Tato je na neho tvrdý, ale vie sa s ním aj pomaznať. Deti to nesú ťažko, ak ho počujú kňučať, lebo dostane za nejakú lumpovinu. Náš bunker v lese pod Pajštúnom nabral rozmery a prívlastok – nezburateľný. Za tie 2,5 roka sme tam nanosili toľko dreva, polien a halúz, že ho už nie je možné rozobrať a stal sa zaujímavosťou pre turistov, čo prúdia na Pajštún. Berieme tam každú návštevu. A musia priložiť ruku k dielu. Auntie Zuzka povedala, že aj dá fotku na Instagram, tak tam bude prúdiť ešte viacej zvedavcov.

Medzitým sa nám rozbehol projekt – dom v Štitárech. Slávovi rodičia vydali pozemok pre Zuzku aj Slávina. Zuzka má už naplánovaný dom, aký by tam chcela. A tak tato rieši zapochodu výkop studne, elektriku aj projekt domu svojich snov. Ani sa nestíham čudovať. Je to na bývalom jahodovom poli, mimo dediny, pod lesom. Prostredie je krásne. Hm, teraz, ako dal výpoveď v Mochovciach je to možno neuskutočniteľné, ale predpokladám, že raz, keď deti budú preč, tak sa tam na staré kolená odsťahujeme... Zatiaľ si však užívam našu záhradu, ktorú postupne skrášľujeme. Stromy, vyvýšené záhony a prvá úroda – červené reďkovky. O pár dní majú prísť namontovať prístrešok na terasu, aby sa tam v lete dalo vydržať. Možno sa nám bude aj ťažko odchádzať...raz....

Jún

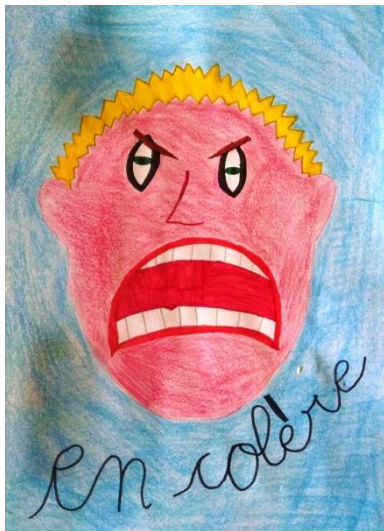
Už tretí deň sú deti späť v školách. Milla má denne 4 hodiny. Končí o 12.00 a potom hor sa domov, k Tobymu. Arlie s Gwen majú školu až do 15.30. Vrátiť sa do práce bolo fajn, ale zároveň som si uvedomila, aké fajn bolo, keď som nemusela 3x denne jazdiť do Bratislavy. Bola som v kancelárii iba 1 deň a potom som si musela zobrať homeoffice, aby som dozerala na betónovanie terasy a stavanie múr k susedom. Aspoň mám čas balancovať. Prežili sme 12 týždňov karantény pre COVID-19. Na svete je infikovaných 6,2 mil. ľudí. Zomrelo 376 tisíc. Netusím, čo je naozaj pravda, pretože sa šíria správy o falšovaní štatistík. Na Slovensku bolo iba 1525 nakazených a 28 mŕtvych. Dnes zrušili ďalšie obmedzenia, ako otvorenie fitness centier, možnosť sedieť v reštaurácii za stolom pre skupiny väčšie ako 2 ľudia.

Milla sa prehupla do novej fázy dospievania a zažíva, čo to znamená byť pred „tým“ nervózna. Prišlo to neočakávane a skoro. Ale je spokojná.

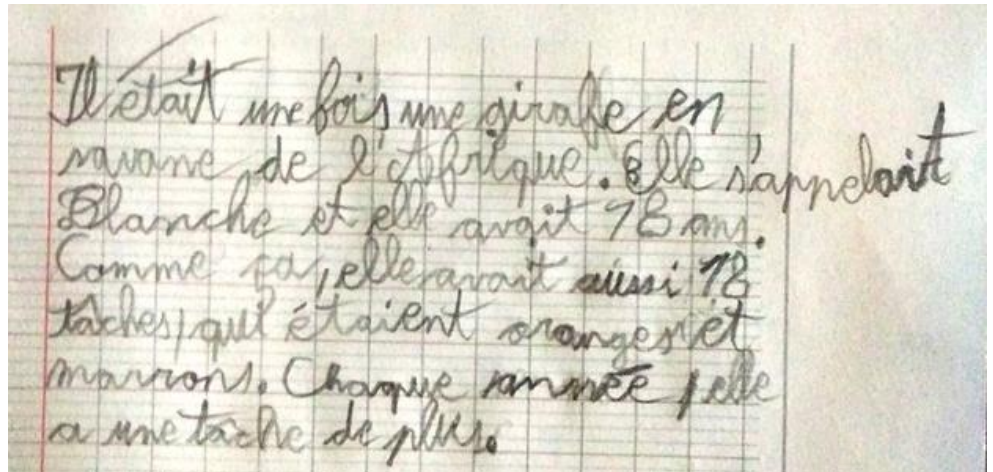
Počas tých 12 týždňov deti naozaj makali. Pridávam pár vydarených úloh ☺ Milline kreatívne úlohy, za

ktoré dostala 13 jednotiek. Medzi nimi videí na reklamu pre psí šampón s auntie Zuzkou, alebo predpoveď počasia, kde Gwen hrala žabu, čo vyliezla po schodoch. Videla ju celá škola.

Blanche, čo mala 18 rokov a v jeden deň jej zmizli

škvryny. Ako vypátral detektív Papagáj, ukradol ich krokodíl, ktorý si spravil kostím, aby mohol lepšie chytať antilopy☺ Takmer 100 percentne sme dali aj násobilku do 5, na čo som sa vôbec netešila.

A aj Gwen prekvapila. Väčšinou ju práce bavili. Počíta ako skončená prváčka. Vie sčítovať, odčítovať, nakupovať a vydávať eurá. Číta perfektne a najradšej kreslila. Tešila sa na kámošov aj učiteľky. Ani mi nepríde, že už pôjde v septembri do veľkej školy. Na posledný májový týždeň šla do Levíc, a keď sa vrátila, tak bolo zaujímavé ju sledovať, ako rozpráva. Je to naozaj už veľkáčka.

Cez karanténu, teda pri konci sme si spravili aj pár výletov s aunie. Začali grilovacíu sezónu a začali aj cvičák s Tobym, ktorý je super šikovný☺

Zvykol si na auto, takže ho berieme všade so sebou. Ešte uvidíme ako v lete, či vôbec otvoria možnosť cestovať autom na dovolenky. V každom prípade, pojde s nami, to je jasné. Bude spávať pred stanmi a strážiť nás.